

UZASADNIENIE

J. D. oskarżył E. T. o to, że:

kierując Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej w O. naruszyła jego dobra osobiste poprzez rozpowszechnienie pisemne oraz ustne informacji kłamliwych i niezgodnych z orzeczeniami Prokuratury oraz sądów stwierdzających brak podstaw do stwierdzenia znęcania się oraz przemocy w rodzinie z jego strony w ten sposób, że w Zawiadomieniu z dnia 08.09.2017 r. nr pisma Z.I. (...) wpisała przyczynę zakończenia procedury Niebieska Karta prowadzonej ze zgłoszenia S. D. – „wobec stwierdzenia ustania przemocy w rodzinie i uzasadnionego przypuszczenia o zaprzestaniu dalszego stosowania przemocy w rodzinie” to jest o czyn z art. 212 § 1 k.k.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na początku 2017 r. na podstawie informacji uzyskanych od matki J. S. D. – wszczęto procedurę Niebieskiej Karty. Zachodziło bowiem podejrzenie, że w tej rodzinie stosowana jest przemoc przy czym o sprawstwo podejrzewano J. D., zaś osobą wobec której miałyby być używana przemoc to jego matka S. D.. W/w rodzinę objęto nadzorem. Do mieszkania przychodzili: dzielnicowa J. B. oraz opiekunki socjalne z MOPS w O..

W sierpniu 2017 r. S. D. opuściła to mieszkanie i zamieszkała w Domu Pomocy Społecznej. Zespół Interdyscyplinarny przy MOPS w O. na posiedzeniu w dniu 8 września 2017 r. postanowił, że z uwagi na powyższy fakt należy zakończyć procedurę Niebieskiej Karty.

Procedurę zakończono i przewodnicząca tego zespołu interdyscyplinarnego E. C. sporządziła zawiadomienie o zakończeniu tej procedury. Sporządziła pismo o następującej treści: „Stosownie do par. 18 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury (...) oraz wzorów formularzy (...) / DZ. U. Nr 209 poz. 245/ informuje, że w dniu 8 września 2017 r. została zakończona procedura (...) wobec stwierdzenia ustania przemocy w rodzinie i uzasadnionego przypuszczenia o zaprzestaniu dalszego stosowania przemocy w rodzinie.

W/w pismo sporządziła i podpisała E. C. – pracownica MOPS w O. – Przewodnicząca Zespołu (...). Pismo to zostało wysłane do KPP w O. oraz do S. D. i J. D..

Oskarżona o zniesławienie zawarte w w/w piśmie E. T. /na dzień sporządzenia tego pisma pełniła funkcję kierownika MOPS w O./ nie sporządziła tego pisma i nie miała z tym pismem nic wspólnego. Nie знаła jego treści. Sporządzanie takich pism nie leżało w jej kompetencjach. Nie zatwierdzała tego pisma ani też nikt jej tego pisma nie przedłożył do akceptacji.

Mając na uwadze powyższe bezsporne okoliczności sąd uniewinnił E. T. od popełnienia zarzucanego jej czynu.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

1. Wyjaśnień oskarżonej E. T. / k. 67v – 68v. /,
2. Zeznań świadków: J. D. / k. 68v – 69 v. /, E. C. / k. 69 v – 70 v./, J. B. / k. 84 v /, B. K. / k. 85 – 85 v. /, M. G. / k. 85 v /, G. T. / k. 85 v – 86 /
3. Dowodów w postaci dokumentów : zawiadomienie k. 2, 17-17v, 25, pismo k. 3,
4. protokół zakończenia procedury Niebieskiej Karty k. 27, protokół z posiedzenia grupy roboczej k. 28, 40, 43, 47/, praca socjalna z rodziną z problemem przemocy k. 29-31/, notatka urzędowa k. 35-39, 53, Niebieska Karta – D k.

41-42, Niebieska Karta – C k. 44-46, powołanie grupy roboczej k. 48, Niebieska karta A k. 49-52, odpis postanowienia k. 64-64v, wyroki w sprawie I C 76/17 i I Ca 340/17 k. 65-66, a akt Prokuratury Rejonowej w Olecku 1 Ds. 19.2017 postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia k. 42-44v, z akt Sądu Rejonowego w Olecku I C 76/17: wyrok – k. 124, uzasadnienie do wyroku k. 125-131, wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach I Ca 340/17 k. 150

E. T. – oskarżona o popełnienie czynu z art. 212 § 1 k.k. - nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i złożyła w tej sprawie wyjaśnienia. Wyjaśniła, że w chwili rozpoczęcia procedury Niebieska Karta ona nie była kierownikiem MOPS - u w O.. Wskazała, że prowadzenie tej procedury leżało w kompetencjach zespołu interdyscyplinarnego w skład którego wchodzi policjanci, pracownicy socjalni oraz inni specjaliści. Stwierdziła, że to zespół decyduje o czasie, formie i przyczynie zakończenia tej procedury i ona nie ma z tym nic wspólnego.

Sąd dał wiarę oskarżonej że faktycznie to nie ona była autorem, przedmiotowego pisma - zawiadomienia albowiem zawiadomienie to jest podpisane imieniem i nazwiskiem urzędnika, który to pismo sporządził. Ta okoliczność, że to pismo sporządziła i podpisała E. C. jest niekwestionowana. Składając zeznania w charakterze świadka E. C. potwierdziła tę okoliczność. Oskarżona uznała, że akt oskarżenia został bezzasadnie skierowany przeciwko niej albowiem to nie ona decydowała o zakończeniu procedury Niebieska Karta.

W tym momencie oczywistym stało się, że oskarżony skierował akt oskarżenia przeciwko nie tej osobie wobec której mógłby taki akt skierować. Oskarżona nie miała żadnego wpływu na decyzje zespołu interdyscyplinarnego i na treść końcowego zawiadomienia o zakończeniu procedury Niebieska Karta. Wynika to jednoznacznie z jej wyjaśnień, z zeznań E. C. i z samego pisma - Zawiadomienia - pod którym widnieje podpis autora tego pisma.

Sąd jednak przeprowadził postępowanie dowodowe mające na celu wykazanie jak wyglądało wykonywanie czynności i do jakich wniosków doszły uprawnione organy w trakcie procedury Niebieska Karta.

J. D. złożył obszernie zeznania w których wyraził swoje przypuszczenie, że procedura „Niebieska karta” została wszczęta celowo /pomimo braku znamion używania przemocy/ aby wykazać jego „rażącą niewdzięczność” wobec matki co skutkowało odwołaniem, dokonanej na jego rzecz, darowizny mieszkania matki. W/w podniósł, że w przedmiotowym piśmie potwierdzono nieprawdę pisząc, że przemoc ustała albowiem żadnej przemocy nie było w jego rodzinie i on nie stosował żadnej przemocy wobec matki. Świadek zarzucił pracownikom socjalnym z MOPS w O., że instruowały jego matkę jak miałyby prowokować matkę aby on zachowywał się tak aby uznać to za rażącą niewdzięczność. Świadek podnosił, że jego matka chciała odwołać darowiznę mieszkania i mieszkanie to przekazać drugiemu synowi R..

Sąd dał wiarę w/w świadkowi w zakresie dotyczącym woli matki odwołania darowizny albowiem w tej sprawie toczyło się rzeczywiście postępowanie przed sądem. Sąd nie dał wiary świadkowi w zakresie w jakim obciążał pracownice socjalne instruowaniem jego matki jak doprowadzić do wystąpienia po jego stronie przesłanki „rażąca niewdzięczność”.

Z przeprowadzonych dowodów w niniejszej sprawie wynika, że matka autentycznie skarżyła się policjantom oraz pracownikom socjalnym na zachowanie J. D. co uzasadniało zweryfikowanie tych skarg w drodze procedury Niebieska Karta. Nie dało to jednak podstaw do uznania, że doszło do popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k.

E. C. przyznała, że to ona sporządziła to przedmiotowe pismo. To ona wraz z zespołem interdyscyplinarnym zamykała procedurę Niebieska Karta albowiem S. D. została umieszczona w (...)ie. W/w świadek potwierdziła, że S. D. skarżyła się na syna Formulowała różne skargi. Zamykając procedurę Niebieska Karta E. C. była przekonana, że przemoc psychiczna miała miejsce. Uznała to na podstawie arkuszy, odwiedzin dzielnicowego oraz pracowników socjalnych, że przemoc miała miejsce, ale ustała z chwilą opuszczenia tego mieszkania przez S. D. i dlatego też tę okoliczność podniosła jako przyczynę zakończenia tej procedury.

Z jej zeznaniami korespondują zeznania pozostałych świadków to jest J. B. /dzielnicowej odwiedzającej S. i J. D. w ramach procedury Niebieska Karta/, B. K. /pracownicy socjalnej /, M. G. /pielęgniarki środowiskowej /, G. T. /opiekunki z MOPS /.

Za wyjątkiem G. T. pozostali w/w świadkowie wspominali, że S. D. skarżyła się na występowanie jedynie przemocy psychicznej ze strony syna J. D..

Bazując na podstawie stworzonych przez odwiedzających to mieszkanie i te rodzinę w/w osób E. C. uznała, że były przejawy przemocy psychicznej lecz zakończyła procedurę Niebieska Karta z uwagi na ustanie przemocy albowiem S. D. została umieszczona w Domu Pomocy Społecznej.

Sąd dał wiarę zgromadzonym w niniejszej sprawie dowodom w postaci dokumentów albowiem strony ich nie kwestionowały i zostały one sporządzone przez osoby do tego uprawnione. W kartach znajdują się arkusze dokumentów związanych z Niebieską Kartą, przedmiotowe zawiadomienie / k. 25 / protokoły z posiedzeń Grupy Roboczej, protokół zakończenia Niebieskiej Karty, dokumenty obrazujące pracę socjalną z rodziną z problemem przemocy, notatki urzędowe z wizyt.

W świetle kolejnych dowodów a mianowicie postanowienia Sądu Rejonowego w Olecku z dnia 8 marca 2017r. wydanego w sprawie II Kp 31/17 wynika, że prokuratora umorzyła postępowanie o rzekome znęcanie się J. D. nad matką wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa, a sąd utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy.

Z kolei wyrokiem z dnia 30 czerwca 2017 r. w sprawie IC 76/17 oddalił powództwo S. D. przeciwko J. D. o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

E. C. zeznała, że w chwili sporządzania przedmiotowego zawiadomienia o zakończeniu procedury Niebieskiej Karty nie знаła wyników tych obu postępowań sądowych.

Mając na uwadze powyższe niekwestionowane dowody tak osobowe jak i w postaci dokumentów sąd uznał, że z tą sprawą oskarżona E. T. nie miała nic wspólnego i swoim zachowaniem nie wyczerpała znamion czynu z art. 212 § 1 k.k.

Dlatego też sąd uniewinnił ją od popełnienia zarzucanego jej czynu i kosztami sądowymi obciążył oskarżyciela prywatnego.